

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie z zażaleń **B. Ż., M. Ż. i X. Ż.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w S. z dnia 22 stycznia 2019 r., sygn. akt PO I Ds. [...], o umorzeniu śledztwa o czyny z art. 190 § 1 k.k.

i z art. 190a § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 kwietnia 2019 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 21 marca 2019 r., sygn. akt VII Kp [...],

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać zażalenie B. Ż., M. Ż. i X. Ż. do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w S.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 marca 2019 r., sygn. akt VII Kp [...], Sąd Rejonowy w P. w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażaleń B., M. i X. Ż. na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w S. z dnia 22 stycznia 2019 r., sygn. akt PO I Ds. [...], o umorzeniu śledztwa o czyny z art. 190 § 1 k.k. i z art. 190a § 1 k.k. W uzasadnieniu postanowienia sąd wnioskujący wskazał, że z uwagi na osoby pokrzywdzone, wieloletnich sędziów sądu właściwego miejscowo oraz tutejszego radcy prawnego, a także krąg innych osób objętych przedmiotowym postępowaniem związanych

ze środowiskiem prawniczym P., w tym również z miejscowym Sądem Rejonowym, rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy może zarówno po stronie osób zaangażowanych w to postępowanie, jak i w odbiorze społecznym, wzbudzić wątpliwości czy rozstrzygnięto ją w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w P. okazała się skuteczną.

Wprawdzie instytucja przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, nie ulega jednak wątpliwości, że prowadzone w tej sprawie postępowanie zażaleniowe powinno zostać rozstrzygnięte przez inny sąd równorzędny.

Zarówno tło, na kanwie którego złożono w tej sprawie zawiadomienia o popełnieniu przestępstw, jak i krąg osób ze sprawą tą powiązanych, w tym będących sędziami sądu właściwego miejscowo, jednoznacznie przekonuje, że niezależnie od sposobu zakończenia niniejszego postępowania, nawet jeżeli jest to wyłącznie sądowa kontrola postępowania przygotowawczego, istnieje realna obawa o odbiór wydanej decyzji procesowej tak po stronie skarżących, jak i innych podmiotów sprawą tą bezpośrednio i pośrednio zainteresowanych. Nie można zapomnieć przecież, że w sprawie tej w charakterze świadków przesłuchiowanych było szereg osób będących członkami korporacji prawniczych mających swoje siedziby w okręgu sądu właściwego, a także kilku sędziów tego Sądu. Powyższe przekonuje, że także prawidłowe rozstrzygnięcie w przedmiocie wniesionych zażaleń może być w odbiorze społecznym odczytywane jako przykład braku obiektywizmu. Uniknięciu tego rodzaju sytuacji służyć ma właśnie regulacja art. 37 k.p.k., której zastosowanie w tym wypadku jest wręcz konieczne.

Z tych względów orzeczono, jak w części dyspozytywnej.